Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

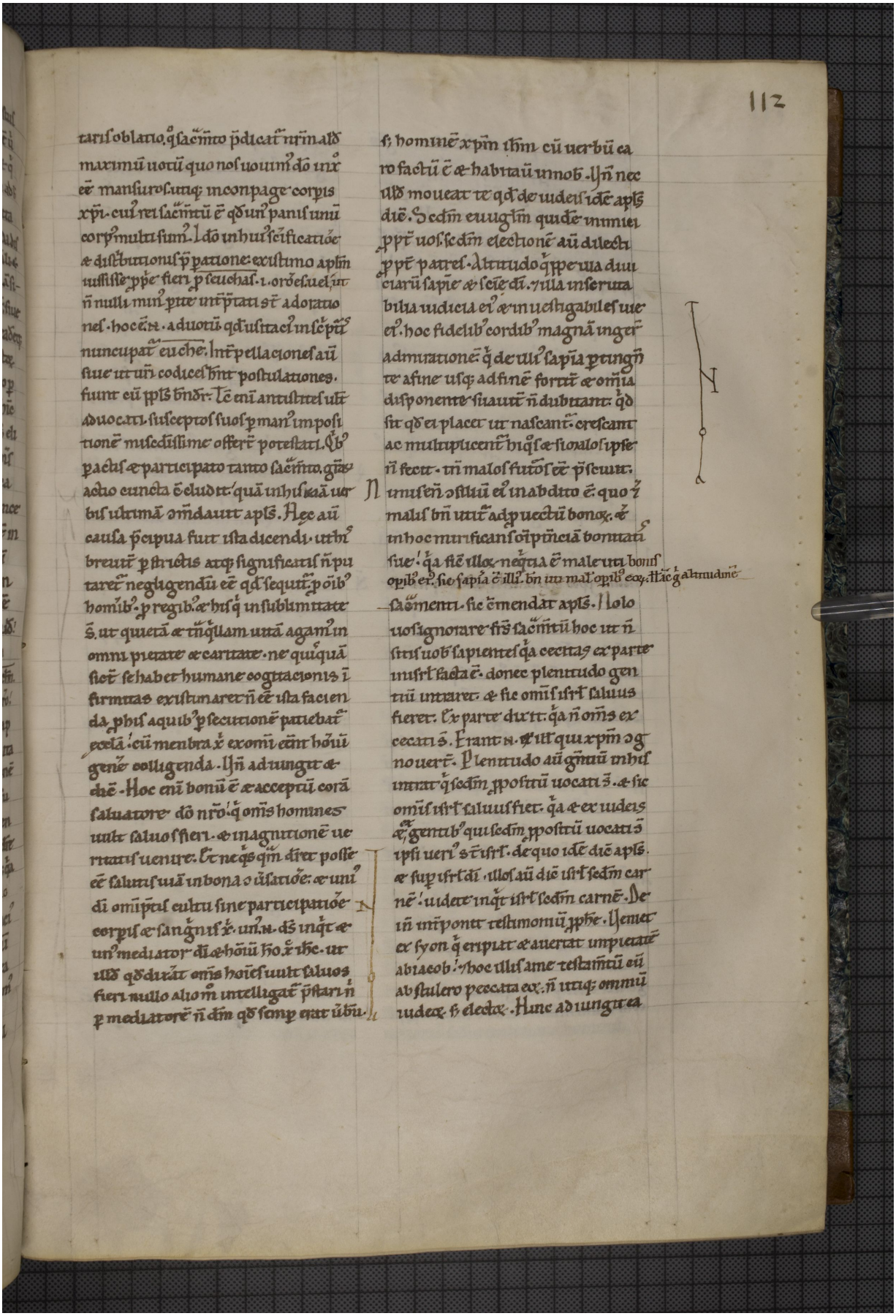

112

tarij oblatio. q̃ sacm̃to p̃dicat̃ nr̃m ald̃
maximũ uotũ quo nos uouim̃ d̃o unx
ẽ̃ mansuros. unq; in con page corpis
xp̃i. cui rei sacm̃tũ ẽ q̃d un̄ panis unũ
corp̄ multi sum̄. Ad̃o in hui sc̃ificatiõe
ꝫ distributionis p̃ ministrationem existimo apl̃m
iussisse ppe fieri p̃ seuchas. i. ordẽ sc̃ilicet, ut
ñ nulli min̄ ptte uti p̃ati st̃ ad oratio
nes. hoc ẽ. i. ad uotũ. q̃d ustrac̄ in sc̃ptũ
nuncupat̃ eu che. Int̃ pellationes aũ
siue ut uũ codices hnt postulationes.
fuunt eũ ꝑ ꝑ bnd̃r. Te enim antistites ulti
aduocati. suscepto suos p man̄ impositi
onem muscdissime offert̃ potestati. Qb̄
pactis ꝫ participato tanto sacm̃to. gia
acto cuncta ẽ eludit. quã in his ꝫ uer
bis ultimã dm̃dauit apl̃s. Hec aũ
causa p̃cipua fuit ista dicendi. utbi
breuit̃ p̃ strictis atq; significatis ñ pu
tarẽ negligendũ ẽ q̃d sequit̃. p̃ oib̄
homib̄. p̃ regib̄. ꝫ his q̃ in sublimitate
s. ut quietã ꝫ tãq̃ diu uitã agam̄ in
omni pietate ꝫ caritate. ne quiquã
sit̃ se habere humane cogitationis i
firmitas existimaret ñ ẽ ista facien
da. phis aquib̄ p̃ secutionem patiebat̃
ecl̃ia. eũ membra x̄ ex omi eũm̄ hoiũ
genẽ colligenda. Ihũ adiungit ꝫ
diẽ. Hoc enim bonũ ẽ ꝫ acceptũ coram
saluatore d̃o nr̃o. q̃ omis homines
uult saluos fieri. ꝫ in agnitionem ue
ritatis uenire. Et ne q̃s q̃m̃ dicere posse
ẽ̃ salutis uia in bona o ũsatiõe. ꝫ uni
di omipotis cultu sine participatiõe
corpis ꝫ sanguis x̄. un̄. u. ds inq̃t ꝫ
un̄ mediator dei ꝫ hoiũ ho. x̄ the. ut
illd q̃d dicat omis hoies uult saluos
fieri nullo alio m̄ intelligat p̃stari n
p mediatorem ñ dm̃ q̃d semp erat ũbũ.

s. hominem xp̃m ihm̃ cũ uerbũ ea
ro factũ ẽ ꝫ habitaũ in nob̄. Ihũ nec
illd moueat te q̃d de iudeis idem apl̃s
diẽ. Secdm̃ euuglm̃ quidem in mmi
ppt̃ uos. sedm̃ electionem aũ dilecti
ppt̃ patres. Altitudo q̃ ppe ulta diui
ciarũ sapie ꝫ scie dei. ⁊ illa inserita
bilia iudicia ei ꝫ in uestigabiles uie
ei. hoc fidelib̄ cordib̄ magnã inger
admirationem q̃ de illi sapia p̃ tingẽ
te a fine usq; ad finem fortit̃ ꝫ omia
disponente suauit̃ ñ dubitant. q̃d
sit q̃d ei placet ut nascant̃. crescant
ac multiplicent̃ hiq̃s ꝫ sicut alos ipse
ñ fecit. tñ malos fuitos esse p̃ seuit.
unus en̄ ostitũ ei in abdito ẽ. quo ⁊
malis bñ utit̃ ad p̃ uectũ bonoꝝ. ꝫ
in hoc mirificans soi p̃ uicia bonitati
sue. q̃a sicut illoꝝ nequitia ẽ male uti bonis
opib̄ ei. sic sapia ẽ illi. bñ uti mal. opib̄ eoꝝ. Hac g altitudinem
sacmenti. sic ẽ mendat apl̃s. Nolo
uos ignorare fres sacm̃tũ hoc ut ñ
sitis uob̄ sapientes q̃a cecitas ex parte
in israel facta ẽ. donec plenitudo gen
tiũ intraret. ꝫ sic omis israel saluus
fieret. Ex parte dicit. q̃a ñ omis ex
ceciti s. Erant n. ꝫ illi qui xp̃m ꝫ g
nouerẽ. Plenitudo aũ gentiũ in his
intrat q̃ sedm̃ ꝑ ꝑ ostitũ uocati s. ꝫ sic
omis israel saluus fiet. q̃a ꝫ ex iudeis
ꝫ gentib̄ qui sedm̃ ꝑ ꝑ ostitũ uocati s
ipsi ueri s̄ israel. de quo idem diẽ apl̃s.
ꝫ sup israel dei. illos aũ diẽ israel sedm̃ car
nem. uidete in q̃t israel sedm̃ carnem. De
iis int̃ ponit testimoniũ ꝑ ꝑ phẽ. Ysaiae
ex syon q̃ eripiat ꝫ auertat impietatẽ
a iacob. hoc illis ame testamentũ eũ
ab stulero peccata eoꝝ. ñ utiq; omniũ
iudeoꝝ. sed electoꝝ. Hunc adiungit ea